

[Jane Oksen]

lig delvis selv herre over i Folketinget. Det må afhænge af, hvor meget vi mener der er brug for at få at vide fra kommunerne. Sådan forstår jeg i hvert tilfælde lovforslaget.

Det var dejligt at høre, at SF ville til at spare på brevpapiret. Det er det første besparelsesforslag, jeg har hørt fra SF.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre tilslutter sig socialministerens forslag.

Lis Noer Holmberg (CD):

Hvis regeringen mener, at dette forslag kan bidrage til den afbureaukratiseringsproces, der er i gang, så har CD intet at indvende imod det. Umiddelbart kan det virke lidt ejendommeligt, at man nedlægger to styrelser og så opretter to andre organer, men som der står, så skønner man, at lovændringen kan bidrage til administrative lettelse i kommunen og amtskommunen samt til udmøntning af forudsatte lønsumsbesparelser i staten.

Hr. Agerschou var inde på, at man jo godt kunne have beholdt navnet Socialstyrelsen, og jeg synes egentlig, at der kan være noget i det. Hvis man kan spare en hel del besvær ved ikke at ændre navnet, så synes jeg, det kan være lige gyldigt, hvad navnet er, bare styrelsen og væsenet fungerer. Der kan vi altså sådan set godt følge hr. Agerschou og så bevare det, der hedder Socialstyrelsen.

Men i det store og hele ser det fornuftigt ud, og CD kan støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at henvende mig til Fremskridtspartiets ordfører, fru Jane Oksen, som mente, at det var første gang, SF vil gå ind for at spare, nemlig ved at spare lidt brevpapir. Jeg må gøre fru Jane Oksen opmærksom på, at da vi skulle vedtage finansloven, gik Kristeligt Folkeparti hånd i hånd med SF og Fremskridtspartiet, da det gjaldt om at spare på tobakken. Da måtte vi have hjælp både fra SF og Fremskridtspartiet og også fra et par andre partier mod regeringen. Så SF har skam magtet at spare mere på nogle punkter end regeringen og socialministeren.

Så til dette forslag, hvoraf første del altså er, at man vil oprette en Arbejdsskadestyrelse. Det synes vi da er udmærket og meget fornuftigt,

specielt hvis det virkelig medfører en øget forebyggende indsats, så man ved en effektiv behandling af skadesager vil føre en politik til gavn for den enkelte medarbejder, så man gennem denne indsats kan få en mere, skal vi sige medmenneskelig behandling. Det synes vi er udmærket.

I Kristeligt Folkeparti har vi også filosoferet lidt over, at man vil afbureaukratisere, og så skal ét ord blive til fire ord. Ét ord bliver til fire ord, og så kalder man det afbureaukratisering! Hvis jeg i al stilfærdighed skulle give socialministeren et godt råd, så synes jeg, at man hellere skulle gå fra fire ord til ét ord, for så afbureaukratiserer man! Eller sagt anderledes: Hvis man beholder, hvad man har, så har man været mere afbureaukratiserende end det, der her er lagt op til.

Vi tilslutter os intentionen i første del, men er med i det flertal uden om regeringen, som vil gå fra fire ord til ét ord. Mon ikke også regeringen tilslutter sig, så vi i fuld harmoni går fra Styrelsen for de Sociale Anliggender til Socialstyrelsen?

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne takke for en velvillig behandling af dette lovforslag, som jo bredt er accepteret af Folketingets partier. Og så må jeg jo gå tilbage til regeringen og se, om den kan leve med et svidende nederlag, som jeg forstår forestår på navnet på den ny styrelse. Når man har ønsket et nyt navn, er det jo i og for sig blot for at markere, at den nuværende Socialstyrelse ikke er identisk i sine opgaver med den kommende ny styrelse. Men jeg tror, at regeringen vil overveje at leve med det, hvis vi får et sådant ændringsforslag imod os.

Dette forslag er jo i og for sig noget, som man har arbejdet på i ministeriet længe. Når det kommer nu som en forudsætning for den videre afbureaukratisering, er det, fordi sagen er – om jeg så må sige – moden til gennemførelse. De to styrelser, vi har i dag, og den opdeling, man har i de to styrelser, er i og for sig historisk begrundet, og det kunne være rimeligt at ændre den, og det skal altså gøres ved lovgivning. Der er nogle, der har spurgt mig om, om det var nødvendigt med lovgivning, og det er det altså, fordi disse styrelser er fastlagt i lovgivningen.

Når der bliver spurgt fra fru Jytte Hildens side om, hvordan vi sikrer, at man fortsat centralt